

คุณบะฮ์วันศุกร์

เรื่อง

อัลลอฮ์มีทรงเพิกเฉยต่อผู้ที่อธรรม

อาจารย์อาลี กองเป็ง

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَاهِرُ الْجَبَايِرَةِ، وَقَاصِمُ الْقِيَاصِرَةِ، وَمُهْلِكُ الْمُتَكَبِّرِينَ
وَالْأَبَاطِرَةِ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، هُوَ الْقَائِلُ فِي كِتَابِهِ الْكَرِيمِ، {وَلَا
تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ} وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، أَنْذَرَ الْعَالَمِينَ
مِنْ عَاقِبَةِ الظُّلْمِ وَالْبَغْيِ وَالْفَسَادِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى
يَوْمِ الدِّينِ، وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا، أَمَّا بَعْدُ:

فَأَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوْلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَهِيَ الْوَصِيَّةُ الْجَامِعَةُ لِكُلِّ خَيْرٍ النَّاهِيَةِ
عَنْ كُلِّ شَرٍّ، (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا) صدق الله العظيم.

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

การศอกเหล่หรือการอธรรมต่อผู้อื่นเป็นความผิดที่ร้ายแรงมาก อัลลอฮ์ทรงห้ามการอธรรมเหนือ
พระองค์เองและทรงห้ามการอธรรมซึ่งกันและกันในหมู่มวลมนุษยชาติ
ซึ่งพระองค์ทรงตรัสไว้ในหะดีษกุดซีฮว่า

(يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا...)

(الحديث) ،أخرجه مسلم عن ابي ذر الغفاري.

ความว่า “โอ้บ่าวของข้าแท้จริงข้าได้ห้ามการอธรรมเหนือตัวข้า,และข้าก็ได้กำหนดมันเป็นสิ่ง
ต้องห้ามในหมู่พวกเจ้า,ดังนั้นเจ้าทั้งหลายอย่าได้อธรรมต่อกัน”

พี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

ท่านอิหม่ามอัลค็อฎฏ็อบ (الْخَطَّابُ) ได้เล่ากล่าวไว้ในตำราของท่านชื่อว่า อะดะละตุสสะมาอ
(عَدَالَةُ السَّمَاءِ)

ซึ่งบันทึกว่า

“มีเหตุการณ์เกิดขึ้น ณ กรุงแบ็ฆแดด (بغداد) ประมาณสี่สิบปีที่ผ่านมามีชายผู้หนึ่งประกอบอาชีพเชือดสัตว์และชำแหละเนื้อขาย เขาจะออกจากบ้านก่อนแสงอรุณเพื่อไปยังร้านที่เขาทำการเชือดและชำแหละเนื้อ เขาเริ่มงานด้วยการเชือดแพะแกะ หลังจากชำแหละเนื้อเสร็จเขาก็เดินทางกลับบ้าน ครั้นเมื่ออาทิตย์ขึ้นเขาก็จะทำการเปิดร้านเพื่อขายเนื้อที่เขาได้เชือดและชำแหละเอาไว้ขาย ซึ่งเป็นกิจวัตรประจำวันของเขา อยู่ต่อมาวันหนึ่งได้มีเหตุการณ์เกิดขึ้น ซึ่งเหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นในคืนวันหนึ่งหลังจากที่เขาได้เชือดแพะ แกะ เขาได้เดินทางกลับบ้านท่ามกลางความมืด ด้วยเสื้อผ้าที่เประเปื้อนไปด้วยเลือดของแพะแกะ ขณะนั้นเขาได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือในความมืดนั้น เขาจึงมุ่งหน้าไปยังเสียงนั้นด้วยความรวดเร็ว ด้วยความรีบร้อนของเขาจึงสะดุดล้มบนร่างของชายผู้หนึ่งซึ่งเต็มไปด้วยบาดแผล และเปียกชุ่มไปด้วยเลือด พร้อมกับมีดที่ปักติดที่ร่างของชายผู้นั้น เขาจึงชักมีดออกและแบกร่างคนเจ็บเหนือไหล่ของเขา เลือดของคนเจ็บได้ไหลชโลมร่างของคนขายเนื้อ แต่ชายผู้นั้นได้สิ้นชีวิตไปเสียแล้ว ผู้คนในระแวกนั้นก็ได้เห็นคนขายเนื้อในสภาพที่หวาดกลัว ในมือถือมีด เสื้อผ้าคลุมเกล้าไปด้วยเลือด จึงเข้าใจว่าไม่มีใครจะเป็นฆาตกรไปได้นอกจากชายขายเนื้อ เขาถูกตัดสินแล้วว่าฆ่าคนตาย เขาถูกนำตัวสู่ลานประหารและเขาก็แน่ใจแล้วว่าเขาต้องตายแน่ เขาจึงร้องตะโกนและกล่าวว่า:

ท่านทั้งหลาย ข้าขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า ข้ามิได้ฆ่าชายผู้นี้ แต่กระนั้นข้าได้เคยเป็นฆาตกรฆ่าผู้อื่นเป็นเวลาผ่านมายี่สิบปีแล้ว วันนี้เองถึงเวลาแล้วที่ข้าต้องโดนชำระความ แล้วชายขายเนื้อได้เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อยี่สิบปีที่แล้ว

ในขณะที่เขายังหนุ่มเขามีอาชีพขายเรือรับคนข้ามฟาก เขาเคยรักหญิงคนหนึ่งที่เคยใช้บริการข้ามฟากกับมารดาของนางบ่อยครั้ง จึงเกิดความรักระหว่างเราทั้งสอง แต่ความจนของข้าทำให้บิดาของนางไม่ยินยอมเมื่อข้าไปสู้อขอ และหลังจากนั้นข้าก็ไม่ได้พบนางกับมารดาของนางอีกเลย เวลาผ่านไปประมาณสองปีเศษขณะที่ข้ารอรับผู้โดยสารเพื่อข้ามฟาก ได้มีหญิงคนหนึ่งพร้อมกับลูกของนางมาขอใช้บริการเรือที่บริการข้ามฟากของข้า นางคือคนที่ข้ารักนั่นเอง เมื่อเรือของข้าถึงกลางแม่น้ำ ข้าดีใจมากและกล่าวรำลึกถึงความหลังและข้าปารถนาในตัวนางแต่นางตอบปฏิเสธข้าด้วยมารยาทว่า นางมีสามีแล้วเด็กน้อยนี้คือลูกของนาง แต่ด้วยอารมณ์ใฝ่ต่ำของข้า ทำให้ข้าพยายามข่มขืนนาง นางส่งเสียงร้องและเตือนข้าด้วยนามของอัลลอฮ์ แต่มันไม่ทำให้ข้ารู้สึกสำนึกเลย นางพยายามปกป้องตัวนาง ลูกของนางส่งเสียงร้อง ข้าจึงจับลูกของนางกอดน้ำและต่อรองกับนางหวังเพียงจะได้มาซึ่งความใคร่ของตัวเอง นางขอร้องด้วยน้ำตาอาบแก้ม แต่ความหน้ามืดของข้า จึงจับเด็กน้อยกอดน้ำ สภาพเด็กน้อยทุรนทุรายมือและเท้าตะเกียกตะกายตามสัญชาตญาณเพื่อเอาตัวรอด นางมองลูกของนางด้วยหัวใจที่แตกสลาย กับสภาพที่สิ้นลมหายใจที่ละน้อยทีละน้อย และข้าได้โยนร่างที่ไร้วิญญาณลงในแม่น้ำ

ความชั่วของข้ากับอากรรมใฝ่ต่ำทำให้ข้าพยายามจะล่องละเมิดทางเพศนาง นางขัดขืนและตบตีข้า จนข้าเกิดโทสะ จึงจับนางกดน้ำและสิ้นชีวิตไปในที่สุด,

ข้าแจวเรือกลับบ้านพร้อมกับความเลวของข้าที่ไม่มีผู้ใดทราบ อัลลอฮ์ผู้มหัศจรรย์ พระองค์ไม่ทรงลืมและเพิกเฉยและปล่อยผ่านเลยไปในการกระทำของผู้ที่อธรรมทั้งหลายเลย ในขณะที่ผู้อธรรมทั้งหลายหลงลืมมันไปแล้ว ความน่าอัศจรรย์ครั้งนี้ และผนวกกับความโศกเศร้าเมื่อผู้คนในขณะนั้นได้ยืนกับหูของตัวเองถึงกับหลังน้ำตาออกมาโดยไม่รู้ตัว ชายพวยเรือรับจ้างรับผู้โดยสารข้ามฟาก จึงถูกประหารชีวิตโดยการถูกตัดคอ

ท่านพี่น้องที่รักทุกท่าน

อัลเลาะห์ (ซ.บ) ทรงกล่าวว่า:

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَاً فَلَا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ . ابراهيم : 42

ความว่า “และท่านอย่าได้คิดว่าอัลลอฮ์นั้นทรงละเอียดต่อสิ่งที่เหล่าอธรรมทั้งหลายปฏิบัติเอาไว้”

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلِكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
فَأَسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

